

Rómeo a Júlie

Bokomara

1. Na dnešní večer já měla jsem, hochu,
nabídek víc než stopadesát,
tak si dej panáka a snaž se trochu,
když já jsem, zlato, zvyklá spíš na to, že to má spád.

2. Já nemám srdce pod patentním zámkem,
když už nic jinýho, aspoň mě bav,
bav, ale neděs mě, začal jsi Šrámkem,
to by tak chtělo, když už, tak tělo, a žádnéj splav.
R: To sis měl vybrat Jarku, já na to neletím,
jen za ručičku v parku, to je jak pro děti,
ty ceníš na mě dásně a recituješ básně,
v kterým jsi, proboha, století?

3. Jestli chceš vzlykat a po mně toužit,
to můžeš v kuchyni nad nádobím,
proč se mám s tebou však po parku ploužit
jak Eva rájem, zapij to čajem heřmánkovým.

4. A že prej vy muži jste pány světa,
to teda nad světem udělám kříž,
mně srdce buší jak dunivej metal,
já nejsem vadná a nejsem žádná Nastěnka, víš?
R: Tos' měl jít radši s Jitkou, co tě to napadlo,
chtít šokovat mně kytkou, to není divadlo,
růže hod' do kanálu, to máš z těch seriálů,
takhle to, proboha, dopadlo!